

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 35. Qui differunt inter se haec dona spiritus sancti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

præfatum est) permansurum, in Chri *Hebr. 5.*
sto fuit secundum actum reuerentię.

Qui quamuis pœnam timuerit, non
tamen per hoc mundanus, vel serui-
lis, vel etiam initialis, in eo esse po-
tuit, ob perfectissimam ipsius chari-
tatem. Pœnas autem timuit ex natu-
rali quodam timore, qui ex peccato
inoleuit: quem ipse, sicut & alios defe-
ctus, sine tamē peccato, vltro pro no-
bis assumpsit.

Caput 35.

Qui differunt inter se hæc dona

Spiritus sancti?

Etsi tam sapientia, quàm scien-
tia, prout dona sunt spiritus
sancti, diuinarū humanarumq; *1. Cor. 12.*
rerum notitia dici possint: proprie *Iob. 26.*
tamen sapientia, diuinarum: scientia *Aug. lib.*
autem est rerum humanarum. Quæ *12. de Tri.*
etiā sapientia theosebia appellatur, *cap. 14.*
hoc est Dei cultus, quo videlicet Deū
agnoscimus, & amamus: scientia ve-
rō, qua à malis abstinemus. Hinc ad
supernorū contemplationē illa per-
tinet: ista verō ad temporalium acti-
onem.

A sapientia etiam intellectus per
hoc distinguitur, quod hæc de rebus

G 3 sit æter-

LOCORVM COMMVNIVM

Aug. lib. 13. cap. 16. *de Trinit.* sit æternis, ista de rebus est ex tempore ortis: quodq; sapientia de cognitis per eam delectamur: at non sic intellectus, quo res tantum apprehendimus. Quare scientia valet ad temporalium rerum rectam administrationem, & ad bonam inter malos conuersationem: intelligentia vero ad creatoris & creaturarum inuisibilibus speculationem: sapientia vero ad solius æternæ veritatis contemplationem ac delectationem.

Quæ quidem vt dona sunt sancti spiritus, ab eis quæ à natura sunt nominibus eisdem appellatis, ex hoc ipso differunt, & ea perficiunt.

Nec dicta sapientia Deus est, sed magis donum est ipsius.

Caput 36.

Sunt ne uirtutes inter se connexæ?

IN charitate, quæ virtutum omnium mater est, & totius plenitudo legis, virtutes reliquæ, infusæ videlicet, ita connexæ sunt, vt qui vnâ habuerit, habeat omnes: & omnibus careat, qui caret vna.

Nec tantum hoc modo connexæ sunt virtutes, verum & sunt æquales, ita vt vna aucta, & reliquæ pro rata portione augeantur: vt qui pares sunt in ali-

in aliquo
compr
mi habi

At in
oportet
in patie
Moyse
tur: con
ligendu
gulas h
buerint
litate p

gere: v
virtute
charita

Nequ
oportet
us contr

Porr
tem, om
cuntur:
decalog
quoq; le
tellecta,

Qua
D
qua ver